

со свѣщѣ обикаляхътъ всичкѣ-тѣ църквѣ и кадѣтъ спърва алтарь-тѣ, послѣ святыи-тѣ иконы, слѣдъ нихъ всичкѣ-тѣ църквѣ съ молищи-тѣ ся въ ней, и возвращѣтъся въ алтарь-тѣ въ това время, кога на клиросѣ-тѣ свѣршавѣтъ псаломъ-тѣ: „Дивна дѣла Твоя, Господи! вся премудростію сотворилъ еси! Слава Тебѣ, Господи, сотворившему вся!“ Священникъ-тѣ съ діаконовъ-тѣ влиза въ алтарь-тѣ и царски-тѣ двери ся заперѣхъ.

Чтѣ значи всичко това?

Начало-то на всеноснѣ-тѣ изображава сътвореніе-то на мѣръ-тѣ и животъ-тѣ на първыи-тѣ человекъ, Адамъ, въ рай-тѣ. Адамъ ся наслаждалъ въ рай-тѣ съ пълно блаженство, неосѣщаль никаквы страданія; онъ съсъ Бога говорилъ, съзырцалъ Неговы-тѣ съвършенства въ окрѣжающій-тѣ мѣръ и за това при изобиліе на радость и благодарность, естественно и дълженъ былъ най първо и най повече отъ всичко да восхвалява и слави Святаѣ, Единосѣщнѣ, Животворящѣ и Нераздѣльнѣ Тройцѣ, коя-то го создала и ввела въ таковъ хубавъ мѣръ, каковъ былъ тогива, и на кого-то всички-тѣ добрини съвмѣщаль въ себе си рай или Богонасажденна-та градина.

На сѣщо-то това блаженно състояніе на нашій-тѣ прародитель върай-тѣ на землѣ-тѣ и ся споминувѣ съ първыи-тѣ възгласъ на священникъ-тѣ, и съходеніе-то похрамъ-то съ кадилицѣ—пѣльнѣ отъ благоуханіе и со свѣщѣ, коѣ-то напредъ носи діаконовъ-тѣ (*). Това тържественно хожденіе изображава животъ-тѣ и ходеніе-то Адамово въ рай-тѣ, а съвременно-то нему пѣніе отъ пѣвцы-тѣ на хвалебный-тѣ псаломъ за сътвореніе-то на мѣръ-тѣ—изображава благодарны-тѣ и радостны чувствованія на Адамовѣ-тѣ душѣ, кога онъ гледалъ на неотколѣ сотворенный-тѣ прекрасный Божій мѣръ.

Не надълго былъ Адамъ въ рай-тѣ. Излѣженъ отъ примамѣнѣ-тѣ си женѣ отъ искусительницѣ-тѣ змѣѣ сирѣчь отъ діавола Адамъ не послушалъ Божіѣ-тѣ заповѣдъ, за да ся въздържа само отъ единъ плодъ; за това и былъ наедно съ женѣ-тѣ си испѣденъ отъ рай-тѣ и херувимъ пазилъ пѣть-тѣ на кадѣ животно-то дѣрво. Прародители-тѣ поселены были именно право противъ рай-тѣ съ намѣреніе, дабы, гладейки на прежне-то благодатно свое жилище, еще по сильно и по глубоко могли дася съкрушавѣтъ и раз-

(*) А въ святѣ горѣ и въ други нѣкои мѣста църковникъ (Еккліасіархъ) носи свѣщѣ-то. Діаконовъ да носи, е най прилично.